

En Büyük Merhamet, Bu Ümmetedir (İsa Aleyhisselam Zamanındaki Kuş)

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Namaz, müminin miracıdır. Allahü teâlânın bu ümmete en büyük merhameti ve şefkati, ihsan ettiği namazdır.

Bir gün İsa aleyhisselam bir yerden geçerken çok güzel bir kuş görür. Kuş o kadar parlaktır ki, her zerresinden yayılan nurla ortalık aydınlanır. Bir süre sonra bu kuş bataklığa dalar, çamurda debelenir sonra bir çıkar, ama her tarafı çamur olmuştur. Kuşta nur kalmamıştır. Kuş kendisini zar zor yandaki göle atar. Göl çok berraktır. Orada silkelenip dışarı çıkar. Üzerinde hiç çamur kalmamıştır ve tekrar eskisi gibi parlamaya başlar. Uçup yine eski yerine konar. İsa aleyhisselam seyretmeye devam eder. Kuş, tekrar çamura dalıp simsiyah olur. Sonra tekrar göle dalıp çıkar ve nur saçar. Bunu beş defa tekrarlar. İsa aleyhisselam, bu kuşun yaptıklarındaki hikmeti öğrenmek ister. Allahü teâlâ şöyle bildirir:

(Bu gördüğün çok güzel, parlak, ılık saçan kuş, âhir zamanda gelecek olan habibim Muhammed aleyhisselamın ümmetini temsil eder. Çamur, bulaşacakları günah pisliklerini; kuşun dalıp çıkarak eski nurlu hâline geldiği temiz, berrak su da, namazı temsil eder. Onlar sabah namazını kılınca, nur olurlar. Öğleye kadar günahlara dalarlar, çamura batırlar, ama öğle vakti namaz kılınca, temizlenir, yine nurlanırlar. Sonra ikindiye kadar yine böyle batırlar, ikindi namazını kılınca yine temizlenir, nur saçarlardı. İşte böyle, bir nur, bir çamur olurlardı. Bu hâl, günde beş defa böyle tekrar eder. Her iki namaz vakti arasında işledikleri günahlar, namaz kıldıkça temizlenir ve nur saçarlardı. İşte habibimin ümmetine, bunun için beş vakit namazı farz kıldım.)

Dinin aslı Resulullah'a uymaktır

İşte Allahü teâlânın, bu ümmete şefkat ve merhameti çoktur. Bunun sebebi ise, Peygamber efendimizdir. Peygamber efendimize “sallallahü aleyhi ve sellem” tâbi olmadan, Onun emir ve yasaklarına uymadan, milyonlar dağıtılsa, Onun dinine uymadan, kendi aklına göre, yıllarca ibadet etse, hiç faydası yoktur. Muhakkak Onun emriyle olması lazımdır. Dinin aslı Ona tâbi olmaktır. İnsanın nefsi bir başkasına tâbi olmayı sevmez. O kendine yani nefsine tapar, kendini haklı görür. Bu yüzden de her nimetten mahrum kalır ve mahvolur.

Kaynak: dinimizislam.com